

Warszawa, dnia 6 grudnia 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 382/22

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Bukiewicz

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Paulina Wiktorska

4. przy udziale prokuratora Marka Traczyka

po rozpoznaniu dnia 6 grudnia 2022 r.

5. sprawy M. B. (1) syna W. i W., ur. (...) w N.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

7. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

8. od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

9. z dnia 15 lutego 2022 r. sygn. akt II K 929/20

11. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że oskarżonego M. B. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu; koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 382/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 15 lutego 2022 roku, sygn. akt II K 929/20		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. B. (1)	Sytuacja majątkowa oskarżonego	Informacja e - (...)	k. 259
2.1.1.2.	M. B. (1)	Karany	Aktualna karta karna	k. 260 - 262
2.1.1.3.	M. B. (1)	Zatrudnienie J. D. w przedsiębiorstwie prowadzonym przez oskarżonego i M. B. (2) i podejmowanie czynności związanych z przedmiotem działalności	Zeznania świadka J. D.	k. 446 - 448
2.1.1.4.	M. B. (1)	Zatrudnienie J. D. w przedsiębiorstwie prowadzonym przez oskarżonego i M. B. (2) i podejmowanie czynności związanych z przedmiotem działalności	Zeznania świadka M. B. (2)	k. 459 - 460
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów			
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu	
2.1.1.2	Aktualna karta karna	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu	
2.1.1.3	Zeznania świadka J. D.	Depozycje świadka J. D., który wskazał, iż dopuścił się czynu w postaci przesłania pokrzywdzonemu podrobionego	

potwierdzenia przelewu należnej kwoty za usługę należy traktować z wysoką ostrożnością co do ich wiarygodności.

Jeszcze bardziej budzą wątpliwości w zakresie, w jakim zeznał, że dopuścił się on popełnienia czynu zarzucanego M. B. (1) działając samodzielnie i z nikim nie konsultując swojego postępowania.

Wątpliwości co do wiarygodności zeznań J. D. budzą też jego depozycje w przedmiocie motywów, którymi świadek miał się kierować, dopuszczając się inkryminowanych zachowań. Z drugiej jednak strony, brak jest podstaw, aby zeznania J. D. uznać za w pełni niewiarygodne i z całą pewnością przyjąć, że zaprezentowana przez niego wersja wydarzeń nie miała miejsca. Zeznania te są zatem o tyle istotne, że przedstawiają jedną z możliwych wersji przebiegu inkryminowanego zdarzenia, przy czym brak jest podstaw do zdecydowanego

		zanegowania owej wersji.	
2.1.1.4	Zeznania świadka M. B. (2)	Depozycje M. B. (3) składane w postępowaniu odwoławczym potwierdzają zeznania złożone przez J. D.. Mogę one budzić wątpliwości co do swojej wiarygodności, jednakże brak jest podstaw, aby uznać je za w pełni niewiarygodne i z całą pewnością przyjąć, że zaprezentowana przez niego wersja wydarzeń nie miała miejsca.	
1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH			

ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obraza przepisu prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k., poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie zeznań M. K. za spójne i zasługujące na wiarę w przedmiocie rzekomego kontaktowania się i wyrażenia zgody przez oskarżonego na zapłatę kwoty 800 euro, przez co Sąd Rejonowy nie uwzględnił oraz uznał za niewiarygodne twierdzenia oskarżonego, jak też oparł się na wybiórczym dobraniu dowodów, co doprowadziło do obrazy przepisu prawa materialnego, tj. art. 286 k.k. poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona stypizowanego w tym przepisie czynu zabronionego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo			

zasadny albo niezasadny		
<p>Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia pozwala na stwierdzenie, że Sąd Rejonowy, uznając M. B. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, istotnie dopuścił się naruszenia wskazanych przez skarżącego przepisów.</p> <p>Sąd II instancji podziela argumentację zaprezentowaną przez apelującego, zgodnie z którą ze zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego nie wynika w sposób niebudzący wątpliwości, że oskarżony zrealizował znamiona zarzucanego mu czynu zabronionego. Wprost wynika z zeznań świadka M. K. (k.190v - 191), że nie zajmował się on sprawą świadczenia usługi wymiany opony przez (...) w zestawie ciężarowym V. o nr rej. (...) oraz nie kontaktował</p>		

się telefonicznie z oskarżonym, a depozycje o treści przeciwnej w zawiadomieniu o przestępstwie złożył wyłącznie na polecenie (...). M. K. wskazał, że z M. B. (1) w sprawie wymiany opony kontaktował się pracownik (...) o imieniu T., przy czym ani organy ścigania, ani sąd I instancji nie uznał za celowe, aby ustalić dokładne dane personalne owego pracownika i przesłuchać go na okoliczność inkryminowanego zdarzenia.

W związku z powyższym stwierdzić należy, że nie zostało w żaden sposób ustalone, czy oskarżony osobiście kontaktował się z pracownikiem (...) w przedmiocie wymiany opony, a jeśli tak, to z kim rozmawiał i jaki był przebieg tej rozmowy. Podanie przez M. K. numeru telefonu oskarżonego jest przy tym niewystarczające do stwierdzenia, że to oskarżony kontaktował się z (...), zwłaszcza że z okoliczności

sprawy wynika, iż z owego numeru korzystało więcej osób. Ponadto, jeśliby nawet przyjąć, że podsądny kontaktował się z (...), po czym zobowiązał się zapłacić 800 euro za świadczone usługi oraz przesłać dokument potwierdzający ów przelew, to brak w zgromadzonym materiale dowodowym informacji pozwalających na dokonanie niebudzących wątpliwości ustaleń, iż to właśnie z inicjatywy oskarżonego przesłany pokrzywdzonemu dokument potwierdzający wpłatę świadczenia został podrobiony w celu wprowadzenia (...) w błąd, aby uzyskać korzyść majątkową.

Trafnie apelujący zwraca uwagę, że wprost wynika z zeznań M. B. (2), iż w czasokresie objętym zarzutem, to on, jako cichy wspólnik, faktycznie zajmował się prowadzeniem działalności, w tym wydawał polecenia pracownikom.

Przyjęcie przez sąd

I instancji, że skoro M. B. (1) prowadził działalność gospodarczą na własny rachunek, to wszelkie decyzje podejmowane w ramach prowadzenia owej działalności musiały być z nim konsultowane, jest bezpodstawne i kłóci się ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Przyjąć należy, że oskarżony z całą pewnością mógł powierzyć zarządzanie, w tym samodzielne podejmowanie decyzji, M. B. (2), zwłaszcza że ukrywał się on w tym czasie przed organami ścigania, co zdecydowanie musiało bądź uniemożliwić, bądź też przynajmniej utrudnić, prowadzenie działalności. Sąd Rejonowy w żaden sposób nie uzasadnił, dlaczego wszelkie decyzje dotyczące prowadzonej działalności podejmowane musiałyby być przez oskarżonego. Ponadto, zwrócić należy w tym miejscu uwagę, że przesłuchany na etapie postępowania

drugoinstancyjnego J. D. zeznał, iż to on podrobił dokument potwierdzający dokonanie przelewu i przesłał ów dokument pokrzywdzonemu, przy czym nie wykonywał czyjegokolwiek polecenia, a działał z własnej inicjatywy. Depozycje J. D. budzą co prawda pewne zastrzeżenia co do swojej wiarygodności, ale z drugiej strony brak jest jakichkolwiek okoliczności, które pozwalałyby z całą pewnością przyjąć, że wersja wydarzeń zaprezentowana przez tego świadka nie miała miejsca.

W konsekwencji poczynionych powyżej ustaleń przyjąć należy, że decyzję o podrobieniu dokumentu potwierdzającego wpłatę świadczenia na rzecz pokrzywdzonego za wykonaną usługę wymiany opony podjąć mógł tak oskarżony, jak i M. B. (2). Ponadto, inkryminowanego zachowania każdy z nich mógł dopuścić się osobiście, bądź też zlecić wykonanie odpowiednich

czynności
pracownikowi,
zwłaszcza że jasno
wynika z
okoliczności sprawy,
iż pracownicy
posiadali dostęp do
konta bankowego J.
B.,
wykorzystywanego
do prowadzenia
działalności. Nie
można także
wykluczyć
możliwości, że M.
B. (1) bądź M.
B. (2) powierzyli
pracownikowi po
prostu wykonanie
przelewu na rzecz
(...), bez zamiaru
oszustwa, a cała
inicjatywa
dopuszczenia się
przestępczego
zachowania wyszła
oddolnie od owego
pracownika,
działającego w celu
osiągnięcia na swoją
rzecz korzyści
majątkowej (na taką
wersję wskazuje J.
D. w swoich
depozycjach).
Niewątpliwie
ustalony został
wyłącznie fakt
wysłania
pokrzywdzonemu
podrobionego
dokumentu
potwierdzenia
przelewu. Sąd
Rejonowy nie ustalił
natomiast w sposób
niebudzący
wątpliwości, że
owego czynu
dopuścił się właśnie

M. B. (1). Przed wszystkim, ustalenia sądu I instancji nie pozwalają wykluczyć, że znamiona czynu zabronionego zrealizowane zostały z wykluczeniem oskarżonego przez M. B. (2), czy też przez J. D. działającego bądź samodzielnie, bądź też z polecenia M. B. (2).

Zgodnie z art. 5 § 2 k.p.k., niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. Za Sądem Apelacyjnym w Poznaniu powtórzyć należy, że jeżeli dowody "nie pozwalają na jednoznaczne, ponad wszelką wątpliwość, wykazanie winy oskarżonego, to sąd nie ma innego wyjścia, jak tylko wydanie wyroku uniewinniającego". Wyrok z dnia 21 grudnia 2021 roku, sygn. akt II AKa 141/21). W przedmiotowej sprawie, organy ścigania oraz sąd I instancji nie zgromadziły wystarczającego materiału dowodowego, który pozwalałby ponad wszelką wątpliwość

<p>stwierdzić, że to właśnie M. B. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego, bądź też, iż zlecił on komuś popełnienie tego czynu. Także dowody przeprowadzone przez sąd II instancji nie mogły prowadzić do takich ustaleń. Wręcz przeciwnie wynikały z nich dodatkowe okoliczności, które potęgowały stan braku dostatecznych danych pozwalających na przypisanie oskarżonemu realizacji zarzucanego czynu.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na poczynione powyżej rozważania, wniosek skarżącego o uniewinnienie M. B.</p>			

(1) uznać należało za zasadny.			
Lp.	Zarzut		
3.2.	<p>Obraza przepisu prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k., poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie zeznań świadka M. B. (2) za spójne i zasługujące na wiarę w przedmiocie przesłania przez oskarżonego pokrzywdzonemu jako autentycznego podrobionego uprzednio przez siebie dokumentu, przez co Sąd Rejonowy oparł się na wybiórczym dobraniu dowodów, co zaś doprowadziło do obrazy prawa materialnego, tj. art. 270 k.k. poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona stypizowanego w tym przepisie czynu zabronionego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Sąd Okręgowy podziela stanowisko			

<p>apelującego, zgodnie z którym sąd I instancji, oceniając zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy, naruszył przepis art. 7 k.p.k., co stanowiło przedmiot szczegółowych rozważań w podpunkcie 3.1. niniejszego uzasadnienia.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na poczynione powyżej rozważania, wniosek skarżącego o uniewinnienie M. B. (1) uznać należało za zasadny.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>			

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Całość wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 15 lutego 2022 roku, sygn. akt II K 929/20		
Zwiąże o powodach zmiany		
Kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia wykazała,		

<p>że Sąd Rejonowy niesłusznie uznał M. B. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, dokonując błędnych ustaleń faktycznych w następstwie nieprawidłowej oceny dowodów i wobec czego należało podzielić stanowisko obrońcy oskarżonego i wydać wobec podsądnego wyrok uniewinniający.</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	Sąd Okręgowy kosztami procesu		

	<p>w sprawie obciążył Skarb Państwa. Zgodnie bowiem z art. 632 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w razie uniewinnienia oskarżonego koszty procesu ponosi w sprawach z oskarżenia publicznego - Skarb Państwa.</p>
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana